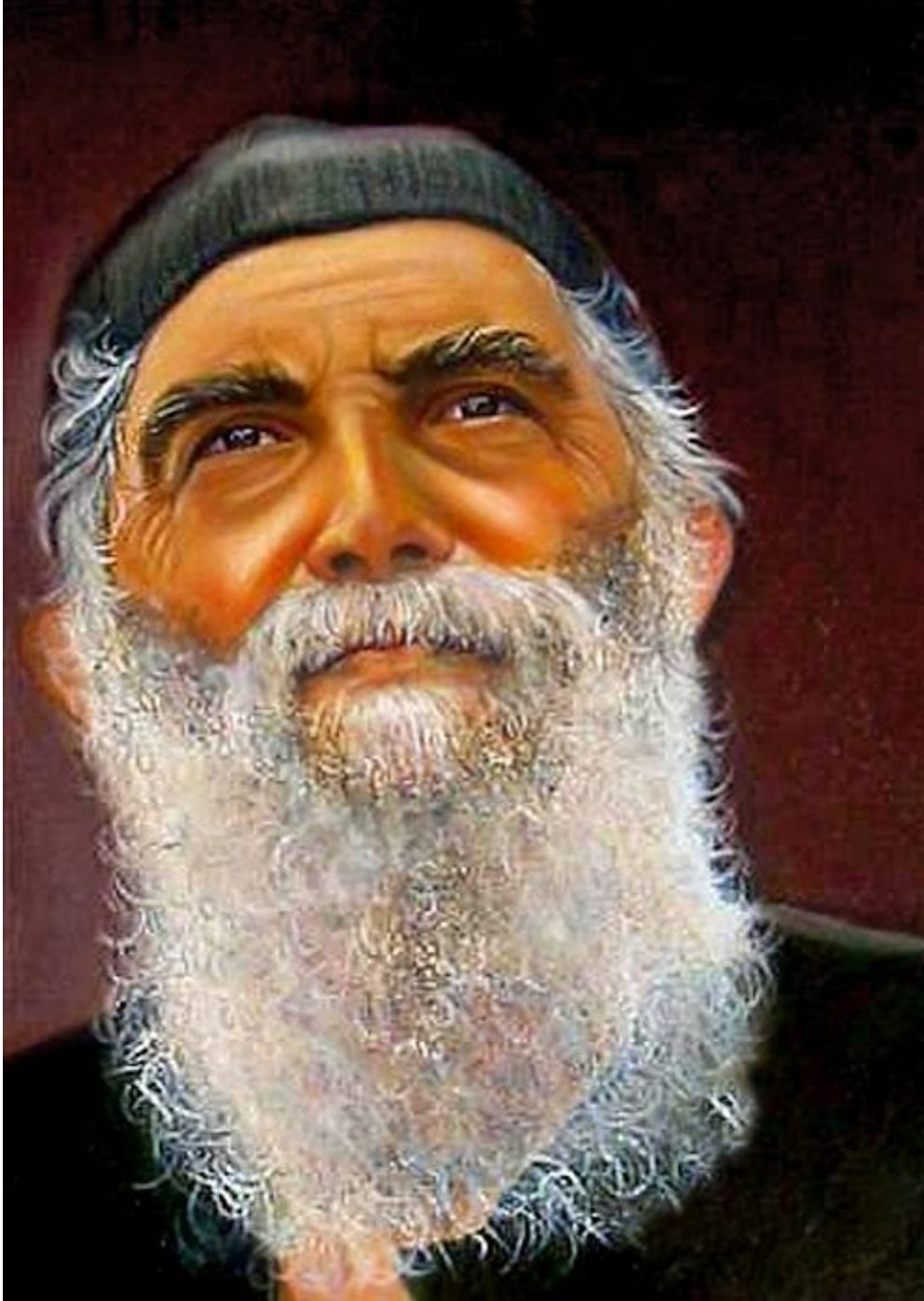
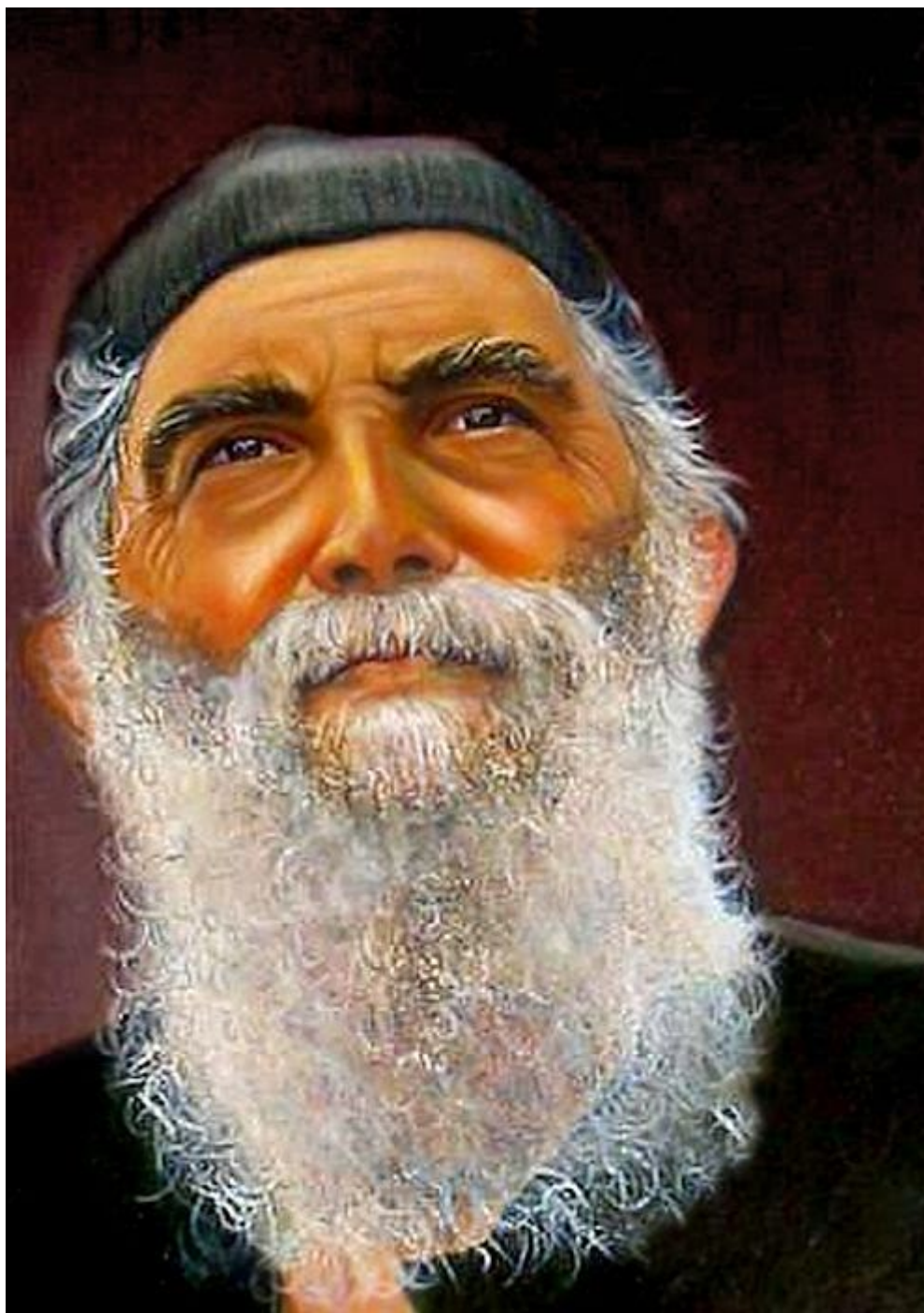

10 Ιουνίου 2014

Γέροντας Παΐσιος: «Θα έρθη καιρός πού όλοι θα πιστέψουν»

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γέροντα, πώς συμβαίνει άνθρωποι πιστοί νά φθάνουν στην αθεία;

- Στο θέμα αυτό μπορεί νά υπάρχουν δύο περιπτώσεις. Στην μία περίπτωση μπορεί νά ήταν κανείς πολύ πιστός, νά ενήργησε ή δύναμη τού Θεού στην ζωή του μέ πολλά χειροπιαστά γεγονότα, και ύστερα νά έφθασε σέ μιά θόλωση στο θέμα της πίστεως.

Αυτό συμβαίνει, όταν λ.χ. κάνη κανείς άσκηση αδιάκριτη με εγωισμό, πιάνη δηλαδή ξερά την πνευματική ζωή. «Τί έκανε ό τάδε Άγιος; λέει, θά το κάνω καί

έγω», και αρχίζει νά κάνη μιά αδιάκριτη άσκηση.

Σιγά-σιγά όμως, χωρίς νά το καταλάβη, δημιουργείται μέσα του μιά ψευδαίσθηση ότι, άν δεν έφθασε στά μέτρα του τάδε Αγίου, κάπου εκεί κοντά πρέπει νά είναι. Έτσι συνεχίζει την άσκηση. Αλλά, ενώ πριν από αυτόν τον λογισμό τον βοηθούσε ή θεία Χάρις, τώρα αρχίζει νά τον έγκαταλείπη.

Γιατί, τί δουλειά έχει μέ τήν υπερηφάνεια ή Χάρις τού Θεού;

Όποτε δέν μπορεί πιά νά κάνη τήν άσκηση πού έκανε προηγουμένως και ζορίζει τον εαυτό του. Μέ το ζόρισμα όμως δημιουργείται άγχος. Έρχεται και ή υπερηφάνεια πού είναι μιά αντάρα και του δημιουργεί μιά θόλωση.

Και ενώ είχε κάνει τόσα και είχε ενεργήσει ή θεία Χάρις και είχε γεγονότα, αρχίζει σιγά-σιγά νά έχη λογισμούς απιστίας και νά αμφιβάλλη για τήν ύπαρξη του Θεού.

Η δεύτερη περίπτωση είναι, όταν θέληση ένας αγράμματος νά άσχοληθή μέ το δόγμα. Έ, αυτός δέν είναι καλά!

Άλλο νά ρίξη μιά ματιά, για νά γνωρίση το δόγμα. Άλλα και ένας μορφωμένος άν πάη υπερήφανα νά άσχοληθή μέ το δόγμα, και αυτόν, επειδή έχει υπερηφάνεια, θά τον εγκατάλειψη ή Χάρις του Θεού, και θά άρχιση νά έχη αμφιβολίες.

Δέν μιλάω φυσικά για έναν πού έχει ευλάβεια. Αυτός και μορφωμένος νά μήν είναι, μπορεί νά ρίξη μιά ματιά μέ διάκριση, μέχρι εκεί πού μπορεί νά έξετάση, και νά κατανόηση το δόγμα. Άλλα ένας πού δέν έχει πνευματικότητα και πάει νά ασχοληθή μέ τά δογματικά, αυτός, και άν πίστευε λίγο, μετά δέν θά πιστεύη καθόλου.

- Γέροντα, ή απιστία έχει έξαπλωθή πολύ στην εποχή μας.

- Ναι, άλλα συχνά βλέπει κανείς και σ' αυτούς ακόμη πού λένε ότι δέν πιστεύουν στον Θεό νά ύπαρξη μέσα τους κρυμμένη λίγη πίστη. Μιά φορά μού είπε ένα παλληκάρι: «Δέν πιστεύω ότι υπάρχει Θεός». «Έλα πιο κοντά, τοῦ είπα. Ακούς το αηδόνι πού κελαηδάει;

Ποιος του έδωσε το χάρισμα αυτό;». Το καημένο ένα κι ένα συγκινήθηκε. Έφυγε εκείνη ή σκληράδα της απιστίας και άλλαξε τό προσωπάκι του.

Άλλη φορά είχαν έρθει δύο επισκέπτες στό Καλύβι. Ήταν περίπου σαράντα πέντε χρονών και ζούσαν πολύ κοσμική ζωή.

Όπως εμείς οι μοναχοί λέμε «αφού είναι μάταιη αύτη ή ζωή, τά αρνούμαστε όλα», έτσι και εκείνοι, από τήν αντίθετη πλευρά, είπαν «δέν υπάρχει άλλη ζωή» και, όταν ήταν νέοι, άφησαν τίς σπουδές τους και ρίχτηκαν στην κοσμική ζωή.

Έφθασαν σέ σημείο νά γίνουν ψυχικά και σωματικά ράκη. Ο πατέρας τού ενός πέθανε από τήν στενοχώρια. Ο άλλος κατέστρεψε τήν περιουσία τής μάνας του και τήν έκανε καρδιακιά. Μετά από τήν συζήτηση πού κάναμε, είδαν τά πράγματα

αλλιώς.

«Εμείς αχρηστευθήκαμε», έλεγαν. Έδωσα στον έναν μία εικόνα για την μάνα του. Πήγα να δώσω και στον άλλο μία εικόνα, άλλα δεν την έπαιρνε. «Δώσε μου ένα σανιδάκι από αυτά που προιονίζεις, μου λέει. Δεν πιστεύω στον Θεό· στους Άγιους πιστεύω».

Τότε τού είπα: «Η καθρέφτης είναι κανείς ή καπάκι από κονσερβοκούτι, αν δεν πέσουν οι ακτίνες του ήλιου επάνω του, δεν γυαλίζει. Οι Άγιοι έλαμψαν με τις ακτίνες της Χάριτος του Θεού, όπως τα αστέρια παίρνουν φώς από τον ήλιο».

Τους καημένους τους νέους τους ζαλίζουν με διάφορες θεωρίες. Είχα προσέξει εκεί στο Καλύβι ότι συνήθως δύο μαρξιστές πενηντάρηδες έμπαιναν στα γκρουπ των νέων, για να τους ζαλίζουν.

Οι μαρξιστές δεν πιστεύουν και, όταν πιάς να τους απόδειξης την ύπαρξη του Θεού, κρίνουν τον Θεό και είναι όλο ερωτήσεις· «γιατί αυτό, γιατί εκείνο κ.λπ.».

Ο Προφήτης Ησαΐας λέει ότι αυτοί που δεν θέλουν να σωθούν, δεν καταλαβαίνουν[5]. Μια φορά τους είπα: «Βλέπετε τα αστέρια; Αυτά δεν είναι βιδωμένα· κάποιος τα κρατά στο στερέωμα. Για τον Χριστό, όσα είπαν οι Προφήτες εκπληρώθηκαν.

Έχουμε τόσους Μάρτυρες, που ήταν πριν πολύ άπιστοι, δήμιοι, ειδωλολάτρες, και μετά πίστεψαν στον Χριστό και μαρτύρησαν. Μερικούς τους έκοβαν την γλώσσα, για να μη μιλάνε για τον Χριστό, και με κομμένη γλώσσα μιλούσαν καλύτερα!

Κάθε μέρα έχουμε τόσους Αγίους που εορτάζουν! Είναι ζωντανή ή παρουσία των - Αγίων. Και όταν ακόμη εμείς δεν τους βρίσκουμε, εκείνοι μας βρίσκουν!

Πολλοί ασκητές στην έρημο, που δεν έχουν ημερολόγιο και δεν ξέρουν ποιος Άγιος γιορτάζει, λένε «Άγιοι της ημέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ημών» και παρουσιάζονται οι Άγιοι και τους φανερώνουν και το όνομα τους· και μάλιστα είναι Άγιοι με δύσκολα ονόματα.

Κοιτάνε ύστερα οι ασκητές το ημερολόγιο και βλέπουν ότι γιορτάζουν εκείνη την ημέρα οι Άγιοι που τους παρουσιάστηκαν[6]. Αυτό πώς το βλέπετε;».

Μετά μου είπαν: «Γιατί πάνε οι Άγιοι στους καλογήρους και δεν πάνε να βοηθήσουν τον λαό που έχει ανάγκη;». «Μέ τι ήρθατε εδώ, παλληκάρια; τα ρώτησα· με το αεροπλάνο;». «Όχι, με τό αυτοκίνητο», μου λένε.

«Εντάξει· στον δρόμο που ερχόσασταν, πόσα προσκυνητάρια είδατε; Αυτά δεν φύτρωσαν με τα πρωτοβρόχια. Βοηθήθηκαν οι άνθρωποι από τους Αγίους και από ευλάβεια τα έφτιαξαν, και ανάβουν και τα κανδήλια. Οι πνευματικοί άνθρωποι, όσο πετούν τα υλικά, τόσο ανεβαίνουν. Οι ύλιστές, και αυτοί κάτι απολαμβάνουν φτιάχνουν π.χ. τόσα κύπελλα, παίρνουν τόσα χρήματα· άμα φτιάξουν περισσότερα, παίρνουν περισσότερα. Εσείς μόνον την προπαγάνδα κάνετε και σταματάτε εκεί· δεν έχετε τίποτε να απολαύσετε. Είστε οι πιο ταλαίπωροι, διότι, όταν πετύχετε

αυτό πού θέλετε, δεν θά έχετε κανένα άλλο ιδανικό, μόνον το βάσανο της μαρξιστικής σκλαβιάς». Στο τέλος μου είπαν: «Είσαι πολύ καλός άνθρωπος, δίκαιος, σοφός...».

Πάντως είτε το θέλουν οί άνθρωποι είτε δεν το θέλουν, θά ερθη καιρός πού όλοι θά πιστέψουν, γιατί θά φθάσουν σε αδιέξοδο καί θά επέμβη ό Χριστός.

1. Ίω. 15,5.

2. Θεοτόκιο β' ήχου.

3. Βλ. Ματθ. 9,29 και Μάρκ. 9,23

4.Ψαλμ. 81,6

5. Πρβ. Ήσ.

6, 9-10. 6. Στις 3-6-1979, επειδή ό Γέροντας δέν θυμόταν ποιος Άγιος γιόρταζε εκείνη τήν ήμερα καί δέν έβρισκε τά γυαλιά του, για νά δή στό ημερολόγιο - μόλις τότε είχε έγκατασταθή στό Καλύβι «Παναγούδα» καί ακόμη δέν είχε τακτοποιηθή - , έκανε κομποσχοίνι λέγοντας «Άγιοι της ημέρας, πρεσβεύσατε υπέρ ημών». Τότε τόν επισκέφθηκε ό Άγιος Λουκιλλιανός πού γιορτάζει εκείνη τήν ήμερα καί τού επανέλαβε τρεις φορές τό δύσκολο όνομα του.

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΛΟΓΟΙ Β΄

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr